

Sygn. akt II Cz 343/17

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jerzy Dydo

Sędziowie: SO Maciej Ejsmont

SO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2017 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **P. S.**

przeciwko **S. O.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 21 marca 2017 r., sygn. akt I C 383/17

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Świdnicy oddalił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia powództwa poprzez przekazanie do depozytu sądowego kwoty 30.645,59 zł uzyskanej przez powoda od pozwanego w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu J. K. pod sygn. akt Km 2656/16. W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, że powód wystąpił o udzielenie zabezpieczenia w konkretnej sprawie, mianowicie w sprawie ze swojego powództwa przeciwko S. O. o zapłatę kwoty 50.000 zł, która to sprawa została pierwotnie zarejestrowana pod sygnaturą akt I Nc 3568/16. W tej zatem sprawie powód obowiązany jest wykazać istnienie warunków dla udzielenia zabezpieczenia, nie zaś w innej sprawie, która w przyszłości może być wytoczona przeciwko powodowi w zależności od wyniku sprawy I C 383/17. Z dokumentów przedstawionych dotychczas w toku sprawy I C 383/17 wynika, iż w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w sprawie I Nc 3568/16 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności powód zainicjował postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu J. K. pod sygn. akt Km 2656/16, a postępowanie to doprowadziło do zaspokojenia roszczenia powoda do kwoty 30.645,59 zł, postępowanie to najpierw zostało zawieszona wobec wstrzymania wykonania przedmiotowego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i stosownego wniosku pozwanego, a następnie umorzona w związku z postanowieniem tut. Sądu Rejonowego o przywróceniu terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty i postanowieniem z dnia 17 lutego 2017 r. o stwierdzeniu utraty mocy przez ww. nakaz zapłaty w całości, przy czym w okresie zawieszenia w ramach dokonanych uprzednio zajęć wpływały dalsze środki pieniężne, które trafiły już nie na rzecz wierzyciela egzekwującego lecz do depozytu sądowego, przy umorzeniu postępowania komornik postanowił o zwrocie dłużnikowi, tj. pozwanemu,

tych ostatnich środków uzyskanych w okresie zawieszenia postępowania. Nie przesądzając o wyniku niniejszego postępowania, na obecnym etapie postępowania, wobec okoliczności podniesionych przez pozwanego w sprzeczności i wobec okoliczności podniesionych przez powoda we wniosku o udzielenie zabezpieczenia w ocenie Sądu Rejonowego nie sposób uznać istnienia uprawdopodobnienia roszczenia przez powoda, a tym samym wykazania interesu prawnego w udzieleniu mu zabezpieczenia. Okoliczności podniesione przez obie strony będą podlegały badaniu przez Sąd. Na marginesie Sąd wskazał, również, iż nie jest trafnym przyjęcie przez powoda, że organ prowadzący egzekucję rozstrzygnął o zwrocie przez powoda pozwanemu środków pieniężnych wyegzekwowanych do kwoty 30.645,59zł. Komornicy sądowi, prowadząc egzekucję, tylko w ograniczonym zakresie rozstrzygają o określonych należnościach, ustalając ich wysokość i podmiot obowiązany do ich uiszczenia; dotychczas ustawodawca nie przydał komornikom sądowym kompetencji orzekania w sprawie roszczeń pieniężnych czy innych roszczeń znajdujących oparcie w materialnym prawie cywilnym, pozostawiając te kwestie we właściwości sądów.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł powód zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania:

- wyrażonej w art. 233 § 1 kpc zasady swobodnej oceny dowodów polegające na newszechstronnym, dowolnym, a nie swobodnym zbadaniu i dokonaniu oceny dowodów zgromadzonych w sprawie oraz posłużeniu się przez Sąd I instancji wnioskiem sprzecznym z zasadami logiki i prawidłowego rozumowania, co skutkowało błędnym ustaleniem stanu faktycznego sprawy poprzez uznanie przez Sąd I instancji, że powód nie uprawdopodobnił istnienia swojego interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia powództwa, co miało istotny i bezpośredni wpływ na treść zapadłego postanowienia, podczas gdy na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego należało uznać, iż powód dostatecznie uprawdopodobnił swój interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia powództwa we wskazanym we wniosku sposób;

- art. 730¹ § 1 i 2 kpc poprzez ich niezastosowanie skutkiem uznania, że w niniejszej sprawie powód nie uprawdopodobnił swojego roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, ponieważ nie wykazał, że brak udzielenia zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie, co miało istotny i bezpośredni wpływ na treść zapadłego postanowienia, podczas gdy powód dostatecznie uprawdopodobnił swój interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia powództwa;

- art. 738 kpc poprzez dokonanie przez Sąd merytorycznej oceny powództwa w postępowaniu zabezpieczającym, która miałaby uzasadniać jednocześnie oddalenie wniosku o zabezpieczenie, co wykaczało poza kognicję Sądu w przedmiocie rozpoznania wniosku o udzielenie zabezpieczenia, co miało istotny i bezpośredni wpływ na treść zapadłego postanowienia, podczas gdy Sąd przy rozpoznaniu przedmiotowego wniosku o zabezpieczenie powództwa nie był uprawniony do dokonania merytorycznej oceny powództwa i oddalenia wniosku o zabezpieczenie na tej podstawie, lecz powinien był rozpoznać wniosek jedynie w jego granicach.

Wobec powyższego skarżący wniósł o:

- zmianę zaskarżonego postanowienia w całości przez uwzględnienie w całości wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia powództwa poprzez przekazanie do depozytu sądowego Sądu Rejonowego w Świdnicy środków pieniężnych w wysokości 30.645,59 zł, znajdujących się w dyspozycji powoda, a należących do pozwanego;

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym;

względnie wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji wraz z orzeczeniem o kosztach postępowania zażaleniowego, w tym kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

W odpowiedzi na złożone zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie w całości oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył:

Pomimo częściowo błędnego uzasadnienia zaskarżone postanowienie odpowiada prawu, a zatem zażalenie podlegało oddaleniu.

Powód dochodzi w pozwie zapłaty 50.000 zł, a więc przedmiotem postępowania jest niewątpliwie roszczenie pieniężne. W toku procesu powód złożył wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia poprzez przekazanie do depozytu sądowego Sądu Rejonowego w Świdnicy kwoty w wysokości 30.645,59 zł uzyskanej przez powoda od pozwanego w toku postępowania egzekucyjnego. W art. 747 kpc ustawodawca wymienił enumeratywnie wszystkie sposoby zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. Katalog ten jest zamknięty, co oznacza, iż inne sposoby zabezpieczenia niż wskazane w powyższym przepisie są niedopuszczalne. Ponadto w sprawach o udzielenie zabezpieczenia sąd jest związany granicami wniosku, co oznacza, iż nie może zastosować innego sposobu zabezpieczenia niż wskazany przez wnioskodawcę. Skoro zatem skarżący wniósł o zabezpieczenie roszczenia pieniężnego w sposób niedopuszczalny, już tylko z tego względu jego wniosek podlegał odrzuceniu, a zażalenie skarżącego jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 kpc, orzekł jak w postanowieniu.

(...)